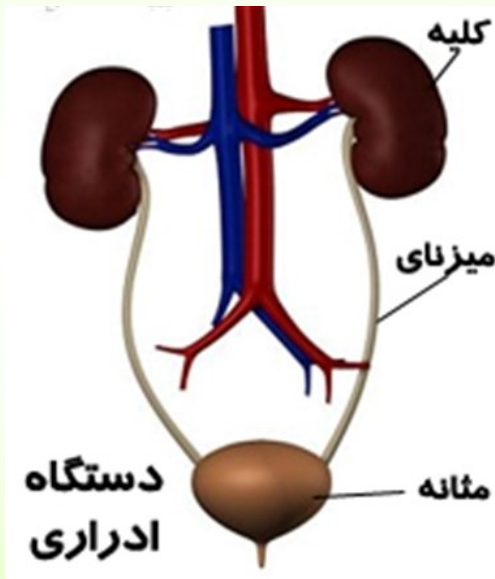

عفونت دستگاه ادراری

واحد آموزش سلامت

بهار ۱۴۰۳

ناهنجاری های موجود در ساختمان ادراری کودک

پیشگیری از عفونت ادراری:

به محض خیس شدن کهنه به وسیله ادرار کودک کهنه تعویض شود.

شستن ناحیه تناسلی از جلو به عقب

به بچه های بزرگتر آموزش دهیم که به هیچ وجه ادرار را به مدت طولانی نگه ندارند.

از پوشیدن لباس تنگ یا سفت بستن پوشک خودداری کنید.

لباس های زیر بهتر است از جنس پنبه ای باشد.

شیر خوار مذکر حتما ختنه شود زیرا ختنه باعث کاهش ده برابر موارد عفونت ادراری می شود.

پیکیری های لازم در عفونت ادراری:

پس از درمان عفونت ادراری بر اساس تشخیص پزشک ممکن است نیاز به بررسی های تشخیصی و تکمیلی باشد. از مهمترین این پیگیری ها می توان به آزمایشات مکرر کامل و کشت ادرار جهت کشف عفونت مجدد ادراری اشاره کرد. این آزمایشات و کنترل مکرر ممکن است برای ۲ سال یا حتی بیشتر تداوم یابد.

این حالت رفلکس نامیده می شود که ممکن است کودکان را در معرض خطر بیشتر عفونت های دستگاه ادراری قرار دهد. اگر کودکان غیر طبیعی در مجرای ادرار داشته باشند مانند ریفلاکس- دکتر شما ممکن است که جراحی را توصیه کند. جراح مسیر لوله های کلیه های کودکان (حالب ها) را که به مثانه اتصال می یابد تغییر خواهد داد. این کار جریان ادرار را به سمت بالا و به طرف کلیه ها متوقف می کند.

عوامل زمینه ساز عفونت ادراری کدامند؟

- *نگه داشتن ادرار
- *بیوست- یک عامل زمینه ساز در بروز عفونت ادراری است
- *آلودگی عفونی با کرمک
- *عدم رعایت بهداشت ناحیه تناسلی و مقعد (به هنگام شست و شوی محل دفع مدفوع و ادرار ابتدا قسمت جلو و سپس عقب را بشویید)

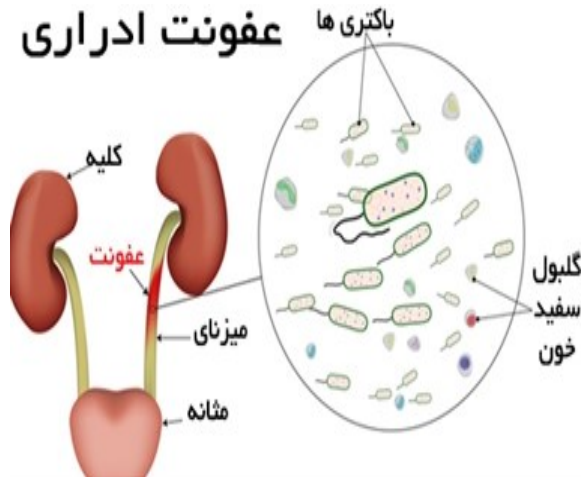
عفونت دستگاه ادراری:

عفونت دستگاه ادراری توسط میکروب های (باکتری) در حال رشد در بخش هایی از بدن کودکان که ادرار را حمل می کند ایجاد می شود که می تواند بر مثانه کودکان- کلیه ها و یا لوله هایی که ادرار را حمل می کند اثر بگذارد. درمان عفونت های دستگاه ادراری آسان است اما کشف کردن آن ها می تواند مشکل باشد. کودکان ممکن است بدون هیچ دلیل آشکار بیمار به نظر برسند. عفونت های دستگاه ادراری می تواند به کلیه های کودکان صدمه بزند بنابراین اگر نگران هستید مراجعه به دکتر اهمیت دارد. عفونت ادراری بسیار شایع است تر آن چیزی است که ما میدانیم و در هر بیماری- از دوره نوزادی بایستی به آن فکر شود و گاهی با علائم غیر طبیعی مثل زردی با رفلاکس ادراری خود را نشان می دهد. و در اکثریت موارد عفونت ادراری بدون علامت واضحی می باشد.

عفونت ادراری در کودکان با چه علائمی همراه است؟

اگر کودکان عفونت دستگاه ادراری داشته باشد اغلب تشخیص دشوار است. نشانه ها می تواند شامل تب- استفراغ و اسهال باشد.

کودکتان ممکن است اشتهای غذا خوردن نداشته باشد. بعضی از کودکان ادرار تیره با بوی نامطبوع دارند و یا به سختی ادرار می کنند و یا نیاز به ادرار کردن فراوان دارند. کودکانان همچنین ممکن است بگویند درد شکم یا در هنگام ادرار کردن دارد.

عفونت ادراری چگونه تشخیص داده می شود؟

در صورت بروز علائم پزشک می تواند با آزمایش کشت و کامل ادرار به تشخیص عفونت ادراری برسد و در صورت اثبات عفونت ادراری بررسی های تکمیلی شامل سونوگرافی- عکس رنگی و سایر مطالعات تشخیصی طبق نظر پزشک انجام شود.

نوصیه می شود که اگر تب بیشتر از ۲ یا ۳ روز طول بکشد حتماً آزمایش ادرار برای کودک انجام شود.

درمان عفونت ادراری چگونه است؟

اکثر کودکان مبتلا به عفونت ادراری می توانند به راحتی با آنتی بیوتیک ها درمان شوند. گاهی جراحی برای درمان کودکانی که زیاد مبتلا به عفونت دستگاه ادراری می شوند زیرا ناهنجاری در دستگاه ادراری آنها وجود دارد.

آنتی بیوتیک ها می توانند به کودک شما کمک کنند تا از عفونت بهبودی یابند و خطر آسیب به کلیه را کاهش دهند. نوع درمان و طول درمان را پزشک بر اساس تشخیص نوع عفونت ادراری مشخص می کند. در صورت صلاحدید ممکن است نیاز به بستری چند روزه در بیمارستان جهت تکمیل اقدامات درمانی و تشخیصی باشد. مطلب شایان توجه اینکه والدین باید دوره درمان را کامل نموده و به محض بهبود علائم به طور خودسرانه دارو را قطع نکنند زیرا درمان ناکافی می تواند موجب صدمه زدن به کلیه ها شود. برخی از عفونت های دستگاه ادراری به علت ناهنجاری در دستگاه ادراری کودک می باشد به عنوان مثال در برخی از کودکان جریان ادرار به سمت برگشت به کلیه سریعتر از جریان به سمت مثانه شان می باشد.